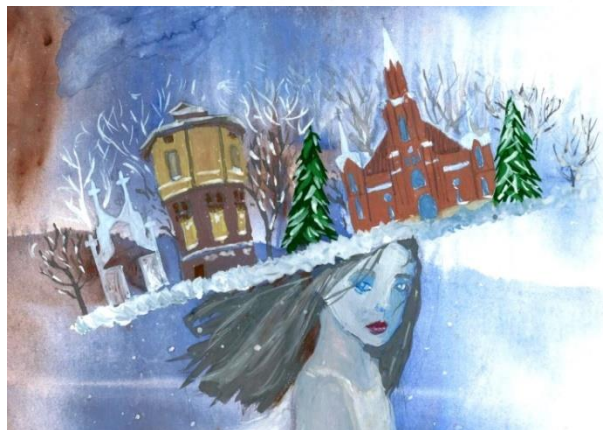




GIRŽADUKAI

Kaišiadorių Vaclovo Giržado progimnazijos bendruomenės laikraštis

Nr.2 (53) 2017m. lapkritis – gruodis



Nerūpestinga, laisva vasara ir spalvingas rudenio paskendo užmarštyje. Atėjo rūsiausias metų laikas – žiema. Sugrįžo šerkšnas, meniškai puošdamas medžius, kartu su juo ir sniegas, uždengdamas visą žemę, bei stingdantis šaltis, parodantis tikrąjį žiemos veidą. Dėl šių gamtos reiškinių kinta ir žmonių nuotaikos. Kai ką pykdo neužsivedantis automobilio variklis, kažkas liūdi paslydęs dėl nemalonios ledo išdaigos, o kiti jaučiasi laimingi, matydami savo vaikus, lipdančius sniego senį. Juos visus suvienija artėjančios šventės – stebuklo laukimo metas. Na,

o kur dar dovanos... Jų tikrai laukia visi, bet netgi Kalėdų senelis pasakytų, kad ne jos yra reikšmingiausias dalykas. Labai svarbu skleisti gerį, laimę bei užkirsti šiuo virusu kitus. Materialinės dovanos – tai niekis, palyginti su tuo, kad galima į kitų šventes įnešti daugiau šilumos ir džiaugsmo.

7a klasės mokinė Martyna Sausdravaitė



Mokytoja Vitalija Zizienė

Kai temperatūra nukrenta žemiau nulio, iškrenta pirmasis sniegas, spusteli šaltukas, ateina laikas ir naujam „Giržaduko“ numeriui. Šįkart ant viršelio pasakojimas apie buvusią fizikos ir astronomijos mokytoją Vitaliją Zizienę.

Vitalija Zizienė kitiems vaikams buvo mokytoja, o man yra senelė. Ji mane nuo pat mažens lydėdavo, tvirtai spausdama rankutę. Skaitė knygeles ir sekė pasakas, išmokė parašyti savo vardą, pamojuodavo išlydėdama į darželį ir nuoširdžiai nusišypsodavo, kai grįždavau. Senelė ir dabar mane pasitinka, kai grįžtu iš mokyklos. Klausosi, kaip groju ar deklamuoju eilėraščius, padeda ruošti namų darbus bei palaiko mane visuose mano koncertuose. Mėgstu keliauti su senele. Kartu aplankėme Šiaulių kraštą. Ji man papasakoja daug įvairių istorijų. Vaikščiojome jau seniai pramintais takais, kurie veda link Kurtuvėnų miestelio, iš kurio senelė kilusi. Čia ji baigė pradinę mokyklą, klebonijos bibliotekoje pažino skaitymo džiaugsmą ir išgyveno karo baisumus.

Mokslas tais laikais buvo labai vertinamas, todėl tėveliai nutarė dukrą leisti į gimnaziją. Taip Vitalija tapo Šiaulių mergaičių gimnazijos moksleive. Karo metu Šiauliai buvo suniokoti, mokyklos subomborduotos, pamokos vykdavo mokymui nepritaikytose patalpose. Mieste tebuvo vienintelė parduotuvė, kurioje vaikai galėjo nusipirkti sąsiuvinių. Nebuvo duonos, pinigų, nebuvo kuro, elektrą įjungdavo tik vakare, labai trumpam laikotarpiui. Sunkiau buvo tik Sibire. „Mokytoja būti niekada nesvajojau, norėjau studijuoti mediciną“ — prisimena senelė. Pasiiekti tikslą pritrūko balų, todėl įstojo į fizikos fakultetą Šiaulių pedagoginiame institute. „Šiauliai, mano pirmas ir paskutinis mokslų miestas. Paauglystės, jaunystės, studijų, pirmosios meilės, pirmųjų išbandymų miestas,“ — pasakojo senelė. Pirmoji jos darbovietė buvo Pamario krašte, Šilutės rajone. Ten prabėgo dvylika darbo metų, išleistos dvi abiturientų laidos. Čia senelė matė didingus gamtos stichijų reiškinius — pavasarinis potvynius, pažino vietinių gyventojų papročius, sutiko daug gerų ir įdomių žmonių, pažino vaikų gyvenimą vaikų namuose.

Vitalija į Kaišiadoris atvyko su dviem sūnumis ir vyrų — jam buvo pasiūlytas darbas Kaišiadorių paukštyne. Po trijų darbo metų Kaišiadorių vidurinėje mokykloje buvo atidaryta Kaišiadorių antroji vidurinė mokykla. Čia senelė dirbo iki išėjimo į pensiją. Dirbdama Kaišiadoryse ji sutiko daug šviesių žmonių, įdomių, protingų, gabių ir išdykusių mokinių. „Esu dėkinga likimui, atvedusiam mane į Mokyklą,“ — taip baigė pasakoti mokytoja Vitalija Zizienė, paklausta apie darbą.

„Senelė, aš tave myliu iki dangaus, net iki angelo,“ — Ula Zizaitė.





Garbės diena

Lapkričio 22 dieną progimnazijoje minėjome „Dieną už mokyklos garbę“. Šventė prasidėjo klasės auklėtojų vedama pamoka. Vėliau visi išsiskirstė į skirtingas veiklas. Vieni kūrė vertybių obelis, augino kristalus Lietuvai, gamino sveikinimus, naudodami gamtos spalvas, darė įvairius bandymus, piešė miestų herbus, o kiti deklamavo eilėraščius ir juos iliustravo, kūrė plakatus ar piešė piešinius. Visiems baigus darbus, vyko mokinių apdovanojimų ceremonija, tema — „Niutono obuolio istorija“. Renginį vedė 7a klasės mokiniai Ula Zizaitė ir Rokas Urbonavičius kartu su

direktorės pavaduotoja Migle Kazanavičiene. Apdovanojimai buvo teikiami mokiniams, garsinusiems mokyklą įvairiuose konkursuose, projektuose ar olimpiadose. Tą dieną naujam mokyklos prezidentui Emiliui Simanoniui buvo perduotas simbolinis progimnazijos raktas. Pasidžiaugę vieni kitų pasiekimais, išklausę gražių kalbų ir muzikinių sveikinimų, išsiskirstėme jau laukdami kitų metų „Dienos už mokyklos garbę“. 6e klasės mokinė Saulė Lodaitė



MAK'as konferencijoje

Pakalbėkime apie MAK'ą. Kas tai? Nežinantiems atsakysiu — tai mokinių aktyvo klubas, kitaip dar vadinamas komitetu. Taigi, komitetas užsiima bendravimu ir bendradarbiavimu su mokyklos bendruomene, mokyklos projektais, renginių organizavimu, mokyklos kultūros ir įvairių formavimu. Tačiau MAK'as taip pat atstovauja ir progimnazijos mokinių savivaldą Lietuvos moksleivių sąjungoje. Lapkričio 31 dieną Mak'o nariai (Rokas, Antanas, Elzbieta, Ugnė, Danielė, Aušvilė, Jonas, Lukas, Ineta) kartu su mokinių prezidentu Emiliu ir kuratore Migle Kazanavičiene atstovavo progimnazijos mokinius Lietuvos moksleivių sąjungos organizuotojoje konferencijoje, kuri vyko Algirdo Brazausko gimnazijoje. Konferencija buvo skirta kuratorių narių veiklų aptarimui. Konferencijoje spęsta, kaip pagerinti mokyklą, sumažinti patyčių ir smurto problemas, buvo galimybė susipažinti su kitų rajono mokyklų mokinių savivaldų atstovais. Visi kartu aptarėme problemas, pasidalinome gerą patirtimi, mokėmės bendradarbiavimo įgūdžių ir darbo komandose subtilių. Artėjant konferencijos pabaigai kiekviena savivalda pristatė savo genialias idėjas, skirtas mokyklų gyvenimams gerinti. Taigi manykime, kad MAK'as visas įgytas žinias ir gebėjimus pritaikys mūsų progimnazijos veiklų tobulinimui.



7a klasės mokinys Rokas Urbonavičius



Emilis — progimnazijos prezidentas



Šiais metais į mokyklos prezidentus kandidatavo 8a klasės mokinė Elzbieta Fedorinaitė, 8c klasės mokinys Emilis Simanonis, 7a klasės mokinys Rokas Urbonavičius, 7a klasės mokinė Ula Zizaitė. 2017 m. lapkričio 9 dieną vyko prezidento rinkimai. Po dviejų pamokų balsavo 7-8 klasės, o po trijų pamokų balsavo 5-6 klasės. Per tas dvi pertraukas buvo sunku priėti prie balsadėžės, nes labai aktyviai vaikai balsavo. Po pamokų buvo skaičiuojami balsai. Atėję kitą dieną sužinojome rezultatus — prezidentu paskelbtas Emilis Simanonis. Emilis vaikus sudomino įvairiomis idėjomis, pasiūlymais, numatomais sprendimais ir daugybe pažadų. Jis šiais 2017 – 2018 mokslo metais žada savo jėgomis bandyti pakeisti mokyklą, kad ji būtų kuo šaunesnė ir kuo geresnė. Linkime jam sėkmingai tęsti pažadus. 6b klasės mokinys Gustas Paulauskas

Laimikis – žurnalistikos žinios



Gruodžio pirmąją dieną Kaišiadorių Vaclovo Giržado progimnazijos žurnalistų būrelio nariai su vadove Rita Medvedeviene, krištolinėm snaigėm padabintu keliu, atriedėjo į Prienų „Žiburio“ gimnazijoje vykstančią kasmetinę respublikinę žurnalistų konferenciją „Mokyklos laikraštis rašo 2017“, pasirošę sužinoti žurnalistikos įdomybių ar nuobodybių, mat nežinojo, ko laukti, ir džiaugėsi retai pasitaikančia galimybe — ištrūkti iš pamokų.

Mokyklos aktų salėje vaikus pasitiko Prienų „Žiburio“ gimnazijos vaikinų ansamblis, o vėliau buvo pristatyta pati įstaiga. Pasibaigus susipažinimui su aplinka ir žmonėmis valdymą perėmė žurnalistė, lektorė Lidija Laurinčiukienė. Ji surengė paskaitą apie tai, koks turi būti tikras žurnalistas ir nepagailėjo

savo energijos norėdama vaizdžiai tai paaiškinti. Konferencijos vedėja sugebėjo rimtus bei svarbius dalykus išreikšti šmaikščiai, linksmai ir kartais pašiepiančiai, tad laikas tiesiog praskriejo, palikdamas daug ryškių prisiminimų.

Sniegui už lango baigiant užpustyti miestą, lektorė L. Laurinčiukienė vedė konferenciją. Renginys prasidėjo užduotimi — susirasti nepažįstamą žmogų salėje ir paimiti iš jo interviu. Šis išbandymas privertė žurnalistus peržengti komforto zoną, tačiau sukėlė daug gerų emocijų. Su savimi lektorė turėjo keistos atributikos — pliušinę žuvį, bokso pirštines, razinas bei greipfrutus. Jaunieji žurnalistai nesuprato, kam jie skirti, tačiau greitai gavo atsakymus. Kiekvienas daiktas — tai atskira pamoka. Žuvis simbolizuoja kelias prasmes — vienos dienos senumo žinia yra šviežia, dvejų — pusiau šviežia, o trijų — sugedusi, visai kaip žuvis. O kita svarbi pamoka, kad žinias bei naujienas reikia pagauti tarsi žuvį ir jeigu mokytojas duoda meškerę, o ne pagautą žuvį, jis yra vertas savo vardo. Surištos bokso pirštines — žurnalistika tarsi bokso ringas, tik pamokė, kad jame turi vykti garbinga kova, o surištos, nes žurnalistai turi dirbti komandoje ir nepamiršti vienas kito. Greipfrutus, gulėjusius ant žemės, L. Laurinčiukienė perpjovė ir paskleidė jų kvapą, mat jau po penkiolikos minučių jie ima veikti smegenis ir aktyvina jų veiklą. Vaisiai nukeliavo į tų vaikų rankas, kurie turėjo pamąstyti. Viena abiturientė neapsisprendė, ar nori studijuoti žurnalistiką, tad renginio vedėja davė jai greipfrutą ir patarė to nedaryti — mat korespondentai dirba dvidešimt keturias valandas per parą ir niekad neatsipalaiduoja stengdamiesi pamatyti visas įdomybes, o kartais skandalus, supančius pasaulį. Skandalai yra labai svarbūs, L. Laurinčiukienė pateikė pavyzdį — jeigu mokinys į nemėgstamos mokytojos pamoką atsineštų žaltį ir paleistų jį klasėje, tai nebūtų skandalas, tačiau jeigu mokytoja nesutrikėtų ir pasakytų „sėdėt!“, tai būtų skandalas. Svarbiausia neperžengti ribos, skiriančios skandalus nuo šmeižto. Lietuvos spaudoje pilna purvo ir negatyvo — dažniausiai laikraščiuose įmanoma rasti vos kelias geras žinias ir galybę blogų bei liūdnu. Todėl šiais laikais negalima pamiršti pusiausvyros — pusė žinių privalo spinduliuoti gerą energiją, o kita pusė priminti, kad pasaulis nėra tobulas ir kartais tenka nusiimti rožinius akinius bei susidurti su problemomis. Lidijos Laurinčiukienės paskaitoje jaunieji žurnalistai išgirdo dar daugybę kitų patarimų, pavyzdžiui: šypsena atrakina visas duris, o rankos paspaudimas yra svarbi pirmojo įspūdžio dalis. Šie patarimai padeda ne tik žurnalistikoje, bet ir gyvenime, todėl nei vienas mokinys nesigailėjo atvykęs į Prienus ir pasisėmė naujų idėjų savo darbams.



Po įtraukiančios L. Laurinčiukienės paskaitos mokiniai gavo užduotį – per valandą sumaketuoti laikraščio puslapį, o vėliau jį pristatyti. Vykdam užduotį jaunieji žurnalistai turėjo dirbti išvien bei neužtrukti per ilgai. Po valandos vaikai susirinko aktų salėje, kur pristatinėjo savo darbus. Visoms dvylikai komandų pristačius straipsnius ir aptarus laikraščius, atėjo laikas dovanoms. Jaunieji žurnalistai gavo įvairių prizų ir padėkų už dalyvavimą. Gruodžio pirmoji diena, papuošta šalčio piešiniais, atnešė ne tik žiemos prisilietimą, bet ir daug naujų žinių, neabejotinai įstrigusią mokinių galvose bei privertusių pažvelgti į savo pomėgį — rašymą — kitu kampu ir suprasti jo svarbą bei grožį.

7a klasės mokinė Aura Matuliūškytė

Saldžios karamelės ir „Holivudo“ diena

Ankstų gruodžio 8 d. rytą 7a ir 7b klasės kartu su šauniomis auklėtojomis Violeta Prokarenkiene ir Lina Kasperavičiene bei šmaikščiu kelionių agentūros „Banelituras“ grupės vadovu Valdu autobusu išvykome į pažintinę kelionę Latvijos link... Pažintį su Latvija pradėjome saldžiai, atvykome į Jelgava, Karamelu darbnica (karamelinų saldainių dirbtuves). Veikla dirbtuvėse prasidėjo nuo susidomėjimo, kaip



pagaminti išskirtinai gražius karamelinus saldainius. Čia pat pamatėme kaip iš storos cukrinės „cukinijos“ rankomis kuriami mažyčiai, saldūs skanėstai. Iš karštos karamelės patys galėjome pamėginti sukurti savo gamybos saldainius ir paskanauti.

„O dabar vykstate į Holivudą!“ — džiaugsmingai pranešė gidas. Neišsigąskite, nedardėjome autobusu į plačiąją Ameriką. Vienintelis kino miestelis Baltijos šalyse yra įsikūręs netoli Rygos. Cinevillos filmų miestelis traukia ne tik Latvijos, bet ir užsienio kino kūrėjus. Jame nufilmuotas didelio populiarumo sulaukęs filmas „Rygos sargybiniai“, šiuo metu filmuojamas „Mindaugas“, kurį turėtume išvysti 2018 metų vasarį. Į miestelį prieblandoje užklydęs praeivis net nesuabejotų jo tikrumu: autentiško dydžio pastatai, dailiais, įvairius istorijos laikmečius primenančiais fasadais, atrodo kaip tikri, o ir užsukus į vidų nustebina puikus jų įrengimas. Istorijos mėgėjų akį traukia karinės technikos kolekcija, didvyriškai tarnavusi filmuojant kovų scenas. Tiesa, ir patys valandėlei galėjome tapti kareiviais, Betmanu, dideliu greičiu lėkti dviračiu, skraidyti tarp debesų, pasinerti į povandeninį pasaulį, paplaukioti valtele ir pamatyti save ekrane. Gaila, bet penktadienis kelionėje prabėgo kaip viena pamoka mokykloje. Labai dėkojame įdomią kelionę suorganizavusioms auklėtojomis.

7a klasės mokinė Livija Guščiūtė



Skirtukų mainai

Antrus metus Kaišiadorių Vaclovo Giržado progimnazijos mokiniai dalyvauja Tarptautiniame knygų skirtukų mainų projekte. Skirtukų mainų projektas yra paprastas, įdomus būdas dalintis skaitymo malonumu ir susirasti naujų draugų, naudojantis mokyklų bibliotekomis visame pasaulyje. Projekte dalyvauja ne tik Europos, bet ir kitų žemynų vaikai. Šiais metais dalyvauja 400 progimnazijos mokinių. Vaikų pagaminti knygų skirtukai spalio mėnesį iškeliaavo į kelis pasaulio žemynus. Mūsų partneriais tapo Kroatija, USA, Portugalija, Indija, Kinija. Dalyvaudami tokiuose projektuose mokiniai turi galimybę surasti draugų visame pasaulyje, sužinoti, kur jie gyvena, kokia šalies kultūra, tradicijos, kalba, kas jos kaimynai, geografinė padėtis, sostinė. Dalyvaudami tarptautiniuose projektuose mokiniai labiau pastebimi, įvertinamas jų kūrybiškumas, sumanumas, mokėjimas bendrauti ir bendradarbiauti. Visos šios naujos, kūrybiškos, netikėtos iniciatyvos mokinius paskatina skaityti knygas, plačiau domėtis mus supančiu pasauliu. Projekto iniciatoriai progimnazijoje: vyr. bibliotekininkė Rasa Rimkuvienė, dailės mokytojos Rima Čepulienė, Jūratė Kapcevičiūtė ir neformaliojo ugdymo mokytoja Rita Medvedevienė.

Vyr. bibliotekininkė Rasa Rimkuvienė



Ramių ir jaukių švenčių!

